

Зима

Володимир Свідзінський

1

За гаєм, гаєм,
За деревами
Кують морози
Поломну зброю,
Поломну зброю —
Мечі огнисті,
А в гаю тихо.
Заячі лапки
В пухкій пороші
Слід проснували,
Сосонки темні,
Як ті чернички,
Струнко і строго
Чекають сонця,

...Кують морози
Мечі огнисті.

2

Розцвіли сніги
Іскряним блиском.
За садом сонце!
А в саду, саду
Западь глибока
Здіяла чудо:
Сплела дерева
За білі руки
Та й зчарувала.
А на квітнику,
По сухім бадиллю,
Розсипались снігурі,
Як червоні вуглики.
Сидять, гойдаються
І все гудуть та й гудуть

В свої срібні сопілки.

...Розцвіли сніги
Іскряним блиском.

3

В синій пустині
Сіє місяць,
В безмовний смуток
Закований.
Тишею ночі,
Туманним блиском
Сад зачарований.
Пагілки яблунь
В холоднім цвіті
Тонко срібляють
На темній блакиті,
І непорушно
Їх сіть воздушна
Тінню прозорою
Долі повторена.

...В безмовний смуток
Місяць закований.